

kana tulee olemaan Pariisi. Mainittakoon tässä yhteydessä, että ylioppilas Karjomaa on saanut lisensiaatin-tiön aiheeksi »Ruotsin valtion kirkkopolitiikka Käki-salmen läänin ortodoksia alamaisia kohtaan Kustaa II Adolfin hallitusaikana 1617—1632».

Karjalainen teollisuusmies saanut mitalin.

Heimolaisemme Heikki Nekkula on saanut Jyväskylän teollisuusmessuilla pronssimitalin hyvistä Nekku-saappaista ja kengistä. Mainittakoon, että kultamitaleita ei jaettu. Messuilla oli yhteensä 34.000 kävijää.

Henkilöuutisia.

Toukokuun 17 p:nä kuoli Göteborgissa Yrjö Rahikainen. Hän oli syntynyt Jyskyjärven Piis-malahessa 23. 3. 1904. Hän siirtyi Suomeen 1922 ja oleskeli Veitsiluodossa vuoteen 1948, jolloin siirtyi Ruotsiin. Häntä jäi kaipaamaan vaimo o.s. Tervo ja neljä lasta sekä laaja sukulais- ja tuttavapiiri.

Joensuun sairaalassa kuoli tämän syyskuun 19 p:nä Ksenia Sarvamaa, o.s. Pänttönen. Hän oli syntynyt joulukuun 6 p:nä 1914.

— Uimaharjussa kuoli Ivan Uhmosen. Hän oli noin 45-vuotias ja kotoisin Maaselän kylästä.

— Ivan Palkin täytti 3 päivänä elokuuta 55 vuotta Jyväskylässä.

— Kotkan kr.katolisessa kirkossa vihittiin 5. 9. Anja Rainero ja Pekka Lausi. Vastainaineet asuvat Helsingissä.

— Kihlauksensa ovat julkaisseet Nasti Melama (Toivalan as.) ja Torsti Sarmalaho (Ruotsi).

— Kihlauksensa ovat julkaisseet Pieksämäellä Simo Jermolajev ja Martta Huupponen.

— Hiljattain täytti Pieksämäellä 50 vuotta vienalainen Iivo Tyynelä.

— Eturivin jalkapalloilijamme Yrjö Rainero putosi selälleen ja sai vaikean munuaisvian. Tästä ja eräistä muista sairaustapauksista johtuen on Kotkan T.P. kärsinyt tänä vuonna vastoinkäymisiä. Kuten tiedetään seura voitti Suomen jalkapallomestaruudet vuosina 1951 ja 1952.

— Heikki Mattinen on nimitetty vasta-perustetun lisenssitoimen tekstiilitoimikunnan yhdeksi asiantuntijajäseneksi.

Nimimerkin pikkupala.

Ennen sotia oli maamme autokanta siinä 40.000 auton seutuvilla. Nyt se on yli 100.000. Hyvin siis maamme on vaurastunut sotien jälkeen. Moni karjalainenkin on hankkinut itselleen moisen »elävän». Kyykkäkentällekin Seurasaareen yksi ja toinen ajelle omalla pelillään.

Eräänä päivänä ajelen pienellä kansanvaunullani kotiini Munkkiniemeen ja huomaan keskellä omaa kujaani ventovieraan auton. »Kuka mekkelä parkkeeraa tuolla tavalla», ajattelen. Nousen raput (hissillä),

Kyykkäkisailun maailmanmestaruus ratkaistu

Kyykän mestaruuskilpailut pidettiin Seurasaareissa syyskuun 20 p:nä. Joukkueita oli tällä kerralla seitsemän. Nimittäin vienalaisilla kaksi, aunukselaisilla myös kaksi, suojärveläisillä yksi, samoin salmilaisilla ja suistamolaisilla. Ilma suosi kilpailijoita, vaikka edellisen yön sateet pahasti peloittelivatkin. Yleisöä oli paikalla odotettua enemmän. Kilpailuissa oli täysi »maailmanmestaruus»-tuntu, sillä salamavalot läimähtelivät ja filmauskamerat surisivat, kuten Olympialaisissa konsanaan. Ennakkotiedon mukaan pitäisi kuvasarja tulla Uuteen Kuvalehteen ja filmi aloittaa kiertämisen lyhytkuvana eri elokuvateattereissa. Siis hyvää mainosta karjalaisuudelle.

Pelit kulkivat seuraavasti: Ensin Aunuksen kakkosjoukkue (Pamilo) löi yllättäen erään mestarihedokkaan Vienan ykkösjoukkueen (Lahelma). Sitten Salmi (Niemenlehto) voitti Suistamon (Jokinen) joukkueen. Tämän jälkeen monivuotinen mestarijoukkue Aunus ykkönen (Karppela) löi Vienan kakkosen (P. Mattinen). Suojärvi pääsi hyvän arpaonnensa vuoksi lepäämään ensimmäisellä kierroksella.

Toisella kierroksella Aunus kakkonen ja Salmi kamppailivat erittäin tasaväkisesti. Voitostaan Aunus kakkonen saa kiittää hyvää arpaonnea, sillä he pääsivät valitsemaan paremman kenttäpuoliskon. Aunus kakkonen tällä pelillä pääsi toiseksi loppuottelujoukkueeksi. Toisessa välieräottelussa asettui Aunus ykkönen Suojärven vahvaa joukkuetta vastaan. Arvonnassa Karppela voitti ja Suojärvi sai huonomman kenttäpuoliskon. Kun on taitoa riittävästi ja kun joukkue pelaa tasaisesti, niin ei siinä kenttäkään pelasta. Erittäin tasaväkisen pelin voitti Suojärvi ainoastaan kahdella kepillä. Mestarijoukkue, joka menetti erään parhaimmista pelaajistaan Kurkimon, pelasi hyvin, vaikka ei saanutkaan Kurkimon paikan täyttäjää Santalaa peliin. Santalan paikalla pelasi Säkkinen.

Näin oli loppuotteluun selvinneet Suojärvi ja

aukaisen oven ja kas: veli Illä on vierahana. »Sinäkö?» — »Minä.» — »Miksi panit keskelle kujaa, niin etteivät toiset mahdu ohi ajamaan?» — »Panin pilvekseen.» Sattui näes niin, että se paikka oli parkkeeraamishetken auringonsuojassa. Jo entinen starikka minuo nuorehena opetti: »Kuule, Briha, karjalainen siälli omuo hebuo, omuo akkuo.» Tämän päivän karjalainen siälli myös omuo autuo.

Erähällä heimolaisellamme meni auto epäkuntoon ja hän vei sen korjaamoon. Häneltä kysyttiin mahdollista vikaa ja syytä. »Ka en veli tiä. Präpetti, präpetti, tšuhahti, da sen jälkeen ei ole virkkannut, ei ni mitä.»

Suojärvellä ollessani eräs briha sai elinajakseen aiheen moittia »Ruotšin» huonoja lakeja. Ukko-rukka ajoi täyden tavarakuorman kera ojaan. Kai siinä menivät sekaisin. »Da vie butkah veivät, sanovivat humalas olet.» On siinä lait.

Briha.